

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De casto monacho, quem diabolus dixit se non timere, eo quòd esset
superbus, cap. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

corpora putrida, multumque fortentia, cepit Cōuer-
sus reniti & clamare, parce mihi Domine, parce, non
enim illa possum videre. Cui ductor respondit: Si non
potes hoc quod citò eris videre, vt quid propter mo-
dicam superbiam vis de portu salutis recedere? Si er-
go vis vt parcam tibi, promitte mihi, quòd non rece-
das ab hoc loco. Et promisit ei: Quem cūm reduce-
ret, mox clausa sunt sepulchra, clausa sunt post eos
ostia singula; & cūm transiret ante altare Conuerso-
rum, ibique inclinaret, denuo de hoc eum commen-
dauit; satis ostendens quòd Deo placeret inclinatio
profunda. Ingressis eis dormitorium, statim post eos
clausum est ostium; mox verò vt Conuersus in suum
lectum se reclinauit, persona ducentis disparuit, & ab
illa hora tentatio immissa cessauit. **APOLLONIVS:**
Puto Angelum Domini fuisse personam illam, qui
Conuersum superbientem tam horrenda visione eru-
dit, & ad statum humilitatis reduceret. **CÆSARIUS:**
Bene sentis: tanta enim est clementia Redemptoris,
vt licet sinat suos aliquando seruos grauibus tenta-
tionibus pulsari, non tamen eosdem permittit, tenta-
tionibus cedendo, mercede suorum laborum fraudari.
APOLLONIVS: Timeo quòd sæpe inanis gloria reli-
giosorum merita impediatur. **CÆSARIUS:** Vana glo-
ria virtutibus nimis est importuna, & de sanctitate
nascitur.

CAPVT V.

*Virgini-
tatem sine
humili-
tate de-
mon non
timet.*

Obsessum quendam amici sui ad quoddam ce-
nobium ordinis nostri, spe liberationis, tra-
xerunt. Ad quem egressus Prior, assumpto se-
cum monacho magnæ opinionis adolescente, quem
nouerat virginem corpore, ait dæmoni: Si præceperit
tibi monachus iste vt exeat, quomodo audebis manere?
Respondit dæmon: Non eum timeo: superbus est
enim. **APOLLONIVS:** Ex hoc loco satis intelligo, quòd
ex virtute corporalis innocentie in mente huius mo-
nachi natum sit vitiū inanis gloriæ. **CÆSARIUS:** Nec
Deo placet, nec diabolus timet sine humilitate virgi-
nitatem, cūm tamen Deo placeat, & diabolus timeat
sine

ſue virginitate humilitatem. Ecce exemplum.

CAPVT VI.

A Pud nos quidam monachus fuit, nomine Theobaldus, ante conuerſionem peccator opere, vino & teſſeris deditus totus, & propter ſuam ſcurrilitatem in tota ciuitate Coloniensi notiffimus. Sape illum nudum per plateas eiufdem ciuitatis intercedere vidi. Tandem de ſcurrilitate ſua compunctus, ad interceſſionem Priorum Coloniensium, a domino Geuardo Abbate noſtro ſuſceptus, in domo noſtra nouitius eſt effectus. Cū eſſet in probatione, ſperans Deo nihil eſſe acceptabilius operibus humilitaris, vt ſibi lauare concederetur panniculos cauteriorū petiuit, & obtinuit. Quod cū feciſſet per dies aliquot, tentator adfuit, & ſagitta ſuperbię cor eius vulnerans, huiusmodi cogitationes immiſit; Quid agis o ſtulte: quid ad te pertinet horum immunditias, quorū tu forē natione maior es, lauare? Dū huiusmodi cogitationes aliquanto tempore in eius corde verſarentur a diabolo illas eſſe intelligēs, qui rex eſt ſuper omnes filios ſuperbię, die quadā panniculos ſolito diligentius lauit, & vt diaboluſ amplius confunderet, immiſſamq; ſuperbiā retunderet, ipſam ablutionē bibit. Vidit hęc diabolus, & inuidit, & quę per ſpiritum ſuperbię proſternere non potuit, terroribus aggreſſus eſt. Hęc quę dicta ſunt retulit mihi Dominus Henricus Abbas noſter, aſſerens ſe ab eius ore audiuiſſe ſub typo confeſſionis. Ex ipſa enim immūda & fœtida potatione ita in vtre tortionibus fortiffimis torquebatur, vt omnia eius interiora diſrūpi viderentur. Nocte quadā, cū natura cogēte iret ad priuatā, duos homines in trabe eiufdem camera ſuſpeſos vidit: erant eorum corpora nigra, veſtimenta laniata, facies velatę, vt nihil aliud quam fures putarētur. Quos cū nouitius ex improuiſo conſpexit, valde territus, & penē extra mentem factus, ad dormitorium reſcurrit, & iuxta lectum Hērici monachi, poſtea maioris Cellerarij, anhelus reſedit, & ſicut mihi idem Henricus recitauit, ita contremuit, ita crebris ſingultibus pectus pulſauit, vt

*Humili-
tatē odit
diabolus.*

Iob 41.

valde